

عنوان مقاله:

ضرورت بهکارگیری همزمان رویکردهای بهسازی و توانمندسازی در سکونتگاههای غیررسمی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سامان همائی فر - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه علم و صنعت ایران

سمیه ابراهیمی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای، دانشگاه هنر تهران

خلاصه مقاله:

تاکنون رویکردهای گوناگونی برای روبرویی با سکونتگاههای غیررسمی به کار گرفته شده است. اما در رویکردهای به کار گرفته شده، سکونتگاههای غیررسمی به عنوان بخشی مجزا از شهر در نظر گرفته شده‌اند و پیوستگی اینگونه سکونتگاهها با شهر مادر کمتر مورد توجه قرار گرفته است. چنین نگرش جداگانه‌ای سبب شده تا اصول توسعه پایدار و همه جانبه نگری که امروزه در برنامه‌های توسعه شهری و محلی دنبال میشود، در اینگونه سکونتگاهها در نظر گرفته نشود. این مقاله پس از معرفی رویکردهای روبرویی با سکونتگاههای غیررسمی و ارائه پیامدهای به کارگیری رویکردهای بهسازی و توانمندسازی، لزوم به کارگیری رویکردی همه جانبه را به منظور دستیابی به توسعه پایدار آنها و پیوستگی با شهر مادر نشان میدهد. از جمله نتایج مقاله میتوان به ضرورت به کارگیری همزمان رویکردهای بهسازی و توانمندسازی در سکونتگاههای غیررسمی اشاره کرد. با به کارگیری همزمان این دو رویکرد تمام جنبه‌های محیطی، اجتماعی و اقتصادی سکونتگاه مورد توجه قرار می گیرند و بدینترتیب دستیابی به توسعه پایدار سکونتگاه و پیوستگی آن با شهر و جامعه شهری میسر میشود. حفظ تعادل میان ویژگیهای اجتماعی- اقتصادی ساکنان و ویژگیهای محیطی در هر گونه مداخلهای از جمله دیگر نتایج به دست آمده میباشد. تعادلی که در حال حاضر در سکونتگاههای غیررسمی همچون هر سکونتگاه دیگری که به صورت طبیعی شکل گرفته، دیده میشود

کلمات کلیدی:

سکونتگاه غیررسمی، بهسازی، توانمندسازی، همه جانبه نگری، توسعه پایدار شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361296>

